

Του [Κώστα Γκέτση](#)

Ο γενικός γραμματέας του Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου Ελλάδος Βίκτωρ Ι. Ελιέζερ, με αφορμή τα 70 χρόνια από την ίδρυση του Κράτους του Ισραήλ, μιλάει στην «Γ».

«Ο λαϊκισμός στρεφόταν πάντα εναντίον των Εβραίων και του Ισραήλ και πάντα υιοθετούσε ακραίες απόψεις εναντίον των ξένων, σήμερα εναντίον των Μουσουλμάνων, στο παρελθόν εναντίον των Εβραίων, αλλά και στο μέλλον ίσως επανέλθουν», επισημαίνει στην αποκλειστική συνέντευξη που παραχώρησε στην «Γ», ο γενικός γραμματέας του Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου Ελλάδος Βίκτωρ Ι. Ελιέζερ, με αφορμή τα 70 χρόνια από την ίδρυση του Κράτους του Ισραήλ.

«Κάθε οικογένεια θρηνεί ένα συγγενή, ένα φίλο, ένα γείτονα. Ξέρετε όμως, η χαρά είναι άμεσα συνδεδεμένη με τη θλίψη. Για τον λόγο αυτό άλλωστε η γιορτή της Ανεξαρτησίας του Ισραήλ αποτελεί συνέχεια της ημέρας του εθνικού πένθους», τονίζει σε άλλο σημείο της ενδιαφέρουσας συνέντευξης ο Βίκτωρ Ελιέζερ.

Η συνέντευξη που παραχώρησε στην [Κατερίνα Σχισμένου](#), ακολουθεί:

• Κύριε Ελιέζερ, τι σημαίνει ακριβώς ιστορικά 70 χρόνια ύπαρξης του Κράτους του Ισραήλ;

Το Ισραήλ, γιορτάζει τα 70 χρόνια από την ίδρυσή του και ο εβραϊκός λαός τα 70 χρόνια από την απόκτηση της εθνικής του εστίας. Θα σας έλεγα λοιπόν ότι είναι ο τόπος, όπου το όραμα της αυτοδιάθεσης του εβραϊκού λαού, έγινε πραγματικότητα μετά από 2000 χρόνια εξορίας, δουλείας, διωγμών και της γενοκτονίας που υπέστησαν. Είναι ο τόπος, όπου Εβραίοι από τις τέσσερις πλευρές του πλανήτη έφθασαν εκεί, είτε για να γλιτώσουν από τους διωγμούς, είτε για να χτίσουν ελεύθεροι από κάθε περιορισμό, τη δική τους πατρίδα. Είναι ο τόπος που υποδέχθηκε, όσους Εβραίους επέζησαν από τη φρίκη των στρατοπέδων συγκέντρωσης. Είναι ο τόπος που υποδέχθηκε εκατοντάδες χιλιάδες Εβραίους, που εκδιώχθηκαν από τα αραβικά κράτη. Είναι ο τόπος στον οποίο βρήκαν καταφύγιο διωκόμενοι Εβραίοι από τη Β. Αφρική, την Υεμένη, το Ιράν, την Αιθιοπία, τη Χιλή, την Αργεντινή και την πρώην Σοβιετική Ένωση. Είναι ο τόπος, στον οποίο οι Άραβες πολίτες του κράτους απολαμβάνουν τα δημοκρατικά δικαιώματα, που ομοεθνείς τους δεν απολαμβάνουν σε κανένα άλλο αραβικό κράτος. Είναι ο τόπος συνάντησης διαφορετικών πολιτισμών και διαφορετικών θρησκευτικών ρευμάτων. Είναι ο τόπος, όπου η παράδοση συναντά δημιουργικά την πρόοδο και την καινοτομία, προς όφελος του ανθρώπου και του κοινωνικού συνόλου. Είναι ο τόπος, όπου οι κάτοικοί του μετατρέπουν καθημερινά την έρημο σε εύφορη γη, εκεί όπου οι φυσικές πηγές γίνονται πηγές ενέργειας, που υπηρετούν το περιβάλλον. Είναι ο τόπος, του οποίου οι πολίτες είναι αναγκασμένοι να υπερασπίζονται εδώ και 70 χρόνια, επειδή οι γείτονές του ουδέποτε αποδέχθηκαν, το δικαίωμα ύπαρξής τους. Είναι ο τόπος για τον οποίο 24000 παιδιά του έπεσαν, υπερασπιζόμενοι αυτό ακριβώς το δικαίωμα που έχουν όλοι οι λαοί στα κράτη τους: να ζουν με ασφάλεια στη χώρα τους, να συμβιώνουν ειρηνικά με τους γείτονές τους, να δημιουργούν και να προοδεύουν. Αυτός ο τόπος είναι το κράτος του Ισραήλ.

Κάθε οικογένεια θρηνεί ένα συγγενή, ένα φίλο, ένα γείτονα. Ξέρετε όμως, η χαρά είναι άμεσα συνδεδεμένη με τη θλίψη. Για τον λόγο αυτό άλλωστε η γιορτή της Ανεξαρτησίας του Ισραήλ αποτελεί συνέχεια της ημέρας του εθνικού πένθους.

• Ποιά η πορεία του Ισραήλ έως τις μέρες μας και σε τι προσδοκάτε στο μέλλον;

Θα σας απαντήσω κυρία Σχισμένου με την απάντηση που μου έδωσε ο πρώην Πρόεδρος του Ισραήλ και κάτοχος του Νόμπελ ειρήνης Σιμόν Πέρες, σε μία συνέντευξη που του πήρα το 2005: «ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΕΧΟΥΜΕ ΕΝΑ ΚΡΑΤΟΣ ΤΟΣΟ ΠΑΛΑΙΟ ΟΣΟ ΚΑΙ ΟΙ ΔΕΚΑ ΕΝΤΟΛΕΣ ΚΑΙ ΤΟΣΟ ΝΕΟ ΟΣΟ ΤΟ INTERNET».

• Υπάρχει δυστυχώς μια τάση των τελευταίων καιρό σε διάφορα κράτη- αντισημιτική. Γιατί πιστεύετε πως έχει ξεκινήσει πάλι μια τέτοια τοποθέτηση και σε τι αποσκοπεί;

Η μάχη που διεξάγεται σήμερα στην Ευρώπη είναι ανάμεσα στο λαϊκισμό και τη λογική, τη σωφροσύνη. Νομίζω ότι ο λαϊκισμός στρεφόταν πάντα εναντίον των Εβραίων και του Ισραήλ και πάντα υιοθετούσε ακραίες απόψεις εναντίον των ξένων, σήμερα εναντίον των Μουσουλμάνων, στο παρελθόν εναντίον των Εβραίων, αλλά και στο μέλλον ίσως επανέλθουν. Τι ακριβώς κάνουν;

Σήμερα ως βασικό τους εχθρό θεωρούν τους Μουσουλμάνους λόγω της μαζικής μετανάστευσης στην Ευρώπη και λόγω της έξαρσης της τρομοκρατίας των Ισλαμιστών. Προσέξτε όμως ότι διαχωρίζω με σαφήνεια τους Ισλαμιστές εξτρεμιστές από τους Μουσουλμάνους. Θέλουν λοιπόν να αναρριχηθούν στην εξουσία. Θα αρχίσουν με τους Μουσουλμάνους και θα τελειώσουν με τους Εβραίους.

Από την άλλη πλευρά όμως, 74 χρόνια μετά το Ολοκαύτωμα, δεν είναι εύκολο να δαιμονοποιηθεί ο Εβραίος! Μπορεί όμως να ταυτιστεί ο Ισραηλινός στρατιώτης, ο Ισραηλινός πολίτης, με το «απόλυτο κακό»: Με τους Ναζί! Ετσι κανείς δεν θα μπορεί να κατηγορηθεί για αντισημιτισμό. Είναι αυτό που επιχειρούν κάποιοι δήθεν αριστεροί. Και είναι λάθος! Η ταύτιση των Ισραηλινών με το «απόλυτο κακό» δεν είναι τίποτε άλλο από την απογύμνωση του κράτους του Ισραήλ από κάθε ηθική αξία. Είναι αυτό ακριβώς που επιδίωξε και πέτυχε ο Γκέμπελς, δηλαδή την απογύμνωση του Εβραίου από κάθε ηθική αξία, για να οδηγήσει τους Γερμανούς, τον πιο πολιτισμένο λαό της Ευρώπης, στην εκτέλεση του πλέον εγκληματικού σχεδίου βιομηχανικής εξαφάνισης του Εβραϊκού λαού. Αυτή ήταν η έκφραση του παραδοσιακού αντισημιτισμού στην Ευρώπη. Τι γίνεται σήμερα;

Η κριτική στην πολιτική ενός κράτους είναι απολύτως σεβαστή, απαραίτητη και πολλές φορές χρήσιμη. Κανείς δεν μπορεί να ανεχθεί την εικόνα ενός Ισραηλινού στρατιώτη να πυροβολεί εν ψυχρώ έναν άοπλο. Η εγκληματική συμπεριφορά όμως, ενός στρατιώτη, ο οποίος μάλιστα θα οδηγηθεί ενώπιον της Ισραηλινής Δικαιοσύνης, και που καταδικάστηκε από την μεγάλη

πλειοψηφία της κοινής γνώμης, δεν μπορεί να τεκμηριώνει την ταύτιση ενός ολόκληρου λαού με το «απόλυτο κακό». Η δαιμονοποίηση του κράτους του Ισραήλ συνιστά άρνηση του δικαιώματος ύπαρξης του και αυτή είναι η μορφή του σύγχρονου αντισημιτισμού και αυτό είναι ένα όπλο στα χέρια κάθε επίδοξου Ισλαμιστή τρομοκράτη που δρα και αφαιρεί ζωές αθώων ανθρώπων.

Σήμερα λοιπόν αντιμετωπίζουμε αυτό το μίγμα αντισημιτισμού, του παραδοσιακού και του σύγχρονου, με αποτέλεσμα την ανησυχητική αύξηση του και μάλιστα σε βίαιες μορφές. Θα σας θυμίσω μόνο την Μιρέυ Νολλ, την Γαλλίδα Εβραία που σώθηκε από τους θαλάμους αερίων το 1945 αλλά δολοφονήθηκε στυγνά το 2018 μέσα στο ίδιο της το σπίτι από οπαδούς του μίσους και του φανατισμού. Εκείνο που εμείς πρέπει να κάνουμε είναι να κτίζουμε γέφυρες και να αναπτύξουμε τις σχέσεις μας με όλες εκείνες τις φιλελεύθερες και δημοκρατικές δυνάμεις σε κάθε κοινωνία στην οποία ζούμε στην Ευρώπη ή στην Αμερική προκειμένου να αποτραπεί η επιστροφή στις πύο σκοτεινές σελίδες της ιστορίας της ανθρωπότητας.

- **Υπάρχουν και στην Ελλάδα τέτοια φαινόμενα; Πώς μπορούμε να τ΄ αντιμετωπίσουμε κατά τη γνώμη σας;**

Θα σας πω ποιά είναι η διαφορά στην Ελλάδα. Δεν έχουμε άσκηση βίας κατά προσώπων και ελπίζω ότι τόσο η Ελληνική πολιτεία όσο και η κοινωνία δεν θα επιτρέψουν στους οπαδούς του νεοναζισμού να αιματοκυλήσουν για ακόμη μια φορά τούτη τη χώρα. Στην Ελλάδα αντιμετωπίζουμε αντισημιτικά στερεότυπα, του τύπου «οι Εβραίοι σταύρωσαν τον Χριστό», «οι Εβραίοι έφεραν τη κρίση στην Ελλάδα», «οι Εβραίοι ελέγχουν τις τράπεζες», «οι Εβραίοι παίρνουν τα σπίτια μας», «οι Εβραίοι θα πάρουν το Αιγαίο», «οι Εβραίοι δεν πληρώνουν φόρους», «οι Εβραίοι μας υποχρεώνουν να ανοίγουμε τα μαγαζιά τις Κυριακές», «οι Εβραίοι μας επιβάλλουν το σύμφωνο συμβίωσης ομοφύλων», και ένα σωρό άλλες σαχλαμάρες, που δυστυχώς όμως εκστομίζονται και από ιερείς και δήθεν ιερείς και ενθαρρύνουν τις προκαταλήψεις εναντίον των Εβραίων. Δυστυχώς, αντισημιτικός λόγος εκφέρεται ακόμη και μέσα στη Βουλή από τους νοσταλγούς του Ναζισμού που δεν δίστασαν να διαψεύσουν και το Ολοκαύτωμα.

Η απάντηση, κυρία Σχισμένου, είναι απλή: Ποτέ και πουθενά, το μίσος και η μισαλλοδοξία δεν συνέβαλλε ούτε στην προσωπική ούτε στη κοινωνική ευημερία. Προκαλεί μόνο αιματοχυσία, θρήνο, πένθος, θλίψη. Οφείλουμε λοιπόν να θυμόμαστε και να διδασκόμαστε, όλοι μας, και κυρίως η νέα γενιά που σχεδιάζει το μέλλον μιας κοινωνίας. Να μαθαίνουμε την αλήθεια και όχι να δημιουργούμε μύθους για την αλλοίωση της ιστορίας. Οφείλουμε να περιφρουρήσουμε τις αξίες του ανθρωπισμού μας, και του πολιτισμού μας, με την μνήμη και τη γνώση.

- **Πώς πιστεύετε πως μπορούν να εξαλειφθούν φαινόμενα ρατσισμού καθώς και νεοναζισμού αλλά και αντισημιτισμού, ώστε να μην επαναληφθούν ιστορικά λάθη;**

Θα σας απαντήσω απλά και ανθρώπινα. Εάν δεν αναγνωρίζουμε τα λάθη μας στην καθημερινότητά μας, είναι μαθηματικά βέβαιον ότι θα τα επαναλάβουμε. Για να μην επαναληφθούν λοιπόν τα ιστορικά λάθη, πρέπει πρώτα απ' όλα να τα αναγνωρίσουμε, τα λάθη του παρελθόντος. Θα σας υπενθυμίσω ότι το μεγαλύτερο έγκλημα κατά της ανθρωπότητας, ο σχεδιασμός και η υλοποίηση της με βιομηχανικές μεθόδους αφανισμού των Εβραίων δεν συντελέστηκε από μια μικρή ομάδα Ναζί με επικεφαλής τον Χίτλερ. Συντελέστηκε από έναν ολόκληρο κρατικό μηχανισμό, από σύσσωμο το Γερμανικό έθνος που υιοθέτησε την αρχή της «Ανωτερότητας της Αρείας φυλής» και την «τελική λύση» του Εβραϊκού προβλήματος. Ευθύνονται όμως μόνο οι Γερμανοί; Όχι βέβαια. Διότι όπως έχω ξαναπεί, εκτός από τους «θύτες» και τα «θύματα», υπάρχουν και οι «θεατές». Με άλλα λόγια, όλοι εκείνοι που επέτρεψαν την αναπαραγωγή του «αυγού του φιδιού». Κοιτάξτε, κοινωνία αγέλων δεν υπήρχε, δεν υπάρχει ούτε πρόκειται να δημιουργηθεί. Από την άλλη πλευρά όμως οφείλουμε να αποτρέψουμε τη δημιουργία μιας κοινωνίας τεράτων όπως αυτή που οδήγησε την ανθρωπότητα στο Δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο με τις πλέον οδυνηρές συνέπειες. Και αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνο με την Παιδεία, με Π κεφαλαίο. Και η Παιδεία περιλαμβάνει «Μνήμη» και «Γνώση». Οι αρχές της αλληλεγγύης και της δικαιοσύνης δεν είναι αυτονόητες αλλά είναι απαραίτητο να μεταλαμπαδεύονται από γενιά σε γενιά, ώστε το «αυγό του φιδιού» να μην βρει πρόσφορο έδαφος στη κοινωνία μας.

Κύριε Ελιέζερ σας ευχαριστώ πολύ για την υπέροχη αυτή συνέντευξη και θα συμφωνήσω πως μόνο η Παιδεία, η Γνώση και η Μνήμη μπορούν να μας οδηγήσουν σε σωστά μονοπάτια και ορθές επιλογές, μιας και μόνο έτσι το βλέμμα μπορεί να διακρίνει και να κρίνει.

Η μνήμη είναι εύθραυστη και πρέπει να την κρατούμε καλά...

Θα ήθελα να επισημάνω τη σημαντική στιγμή όπου στις 28 Απριλίου η Πρέσβης της Ελλάδος στην Αυστρία κυρία Χρυσούλα Αλιφέρη και ο Γενικός Γραμματέας του Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου Ελλάδος, Victor Isaak Eliezer τοποθέτησαν μαρμάρινη επιγραφή στην Αυστρία στο Ebensee, σ' αυτόν τον τόπο μαρτυρίου 350 Ελλήνων μεταξύ αυτών και 170 Εβραίων που υπέστησαν την καταναγκαστική εργασία για τη διάνοιξη σερράγγων για τη διέλευση των Γερμανικών πυραύλων και εξοντώθηκαν, μαζί με άλλους 20000 ανθρώπους από άλλες Ευρωπαϊκές χώρες. Το 40% ήταν Εβραίοι. Το στρατόπεδο του Έμπενζεε αποτελούσε ένα από τα πιο «σκληρά» στρατόπεδα εξόντωσης, με μαρτυρίες όπου προκαλούν τουλάχιστον τον τρόμο. Η μνήμη είναι εύθραυστη και πρέπει να την κρατούμε καλά, να τη διαχειριζόμαστε σωστά, να μην την αμελούμε και την εγκαταλείπουμε γιατί όποιος δεν θυμάται το παρελθόν του, είναι καταδικασμένος να το ξαναζήσει...

ΠΗΓΗ: [ΓΝΩΜΗ ΑΡΤΑΣ](#)